

amputation af ben og tæer og til bypass-operationer, udgår af ventelisten, når de går i gang med denne behandling – op imod 90 pct., viser undersøgelser.

Udlandet har anerkendt behandlingen; i Danmark vil man ikke. Man siger fra Sundhedsstyrelsens side – og det skulle jo være de uvildige personer, som hr. Bruno Jerup efterlyser – at der ikke videnskabeligt er sagt god for behandlingen. Altså i lille Danmark er der ikke videnskabeligt sagt god for behandlingen. Det er der alle andre steder, men det tager man ikke hensyn til. Man tænker ikke på den bedre livskvalitet, disse mennesker kunne få ved at undgå at få amputeret deres ben eller ved at undgå at få lavet bypass-operationer. Det var bare lige for at nævne et eksempel. Hvem er uvildig?

Jeg er som sagt stadig væk tilhænger af, at vi får det bedst mulige system inden for det offentlige, men det kan man åbenbart ikke finde ud af fra regeringens side. Så kan man sige, at det er amternes pligt, men det er det jo ikke. Det er reelt vores pligt.

Så vil jeg godt sige, at SF skal passe på, hvad de nu kommer med, for de er åbenbart ikke helt i overensstemmelse med deres vælgere. Der er flere og flere SF-vælgere, der faktisk har sympati for privathospitaler og privatklinikker. Det viser undersøgelser, f.eks. en Vilstrup-analyse, der siger, at 51 pct. af SF's vælgere i dag synes, at det er klart godt med privathospitaler. Det er en stærk fremgang inden for bare det sidste halve år. Så jeg synes nok, man måske skulle forholde sig til, hvad SF's vælgere i grunden mener om det her. Jeg tror slet ikke, at SF's vælgere har samme holdning som SF's ordfører her i dag.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

I modsætning til Fremskridtspartiet fastlægger vi ikke vores politik populistisk ud fra vælgerundersøgelser og tilfældige stemningsbølger.

Hvis man prøver at ringe til privathospitalet Hamlet, efter at det har bragt sine annoncer – det har jeg prøvet at gøre – så kan man bl.a. blive tilbudt helbredsundersøgelser. De er i forskellige prisklasser, alt efter hvor omfattende de er. Hamlet er i stand til telefonisk at vejlede én om, hvilken en man har mest brug for. Det viste sig for mit vedkommende, på trods af at jeg var aldeles symptomfri og bare ringede for en sikkerheds skyld, at det var det tryggeste og det sikreste for mig at tage den dyreste – tilfældigvis.

Når vi nu ved, at vi har et sundhedssystem, som principielt kan uendelig meget, når vi ved, at der daglig er en lang række afvejninger i sundhedsvæsenet af behandling eller ikke behandling, hvor det er meget svært at afgøre, hvornår man skal behandle, hvornår det er til patientens bedste, og hvornår man skal gøre noget andet, noget alternativt eller undlade det, så synes jeg, det er underligt, at de borgerlige ordførere slet ikke kan forstå problemet i, at vi her har kommercielle interesser inde, der afgør, hvornår det er bedst for patienten at få hvilken behandling, og at man ikke kan se et sundhedspolitisk problem i, at det er en afgørelse, der skal træffes ud fra økonomiske betragtninger, og som selvfølgelig vil trække i retning af, at man behandler mere, og at man behandler dyrere.

Så siger man: Jamen det kommer jo da i hvert fald ikke det offentlige sundhedssystem til skade; som om der findes to helt adskilte ressourcegrupper. Vi har lægemangel i dette land. Jo flere læger der er i det private system, jo færre er der i det offentlige. Sådan er det da. Jo mere det private sygehøvsvesen overtager behandlingen, jo mindre tid er der til uddannelse, for der er en hel masse ekstra forpligtelser, som det private ikke tager på sig. Dem skubber man jo hen til det offentlige. Man skubber også efterbehandlingen, man skubber reparation af de fejl, man har lavet, osv. over i det offentlige system. Det vil altså sige, at vi alt i alt får et dyrere og et dårligere sundhedssystem.

Endelig skal jeg sige om ytringsfriheden, at jeg synes, det er beskæmmende at høre ordførere fra borgerlige partier, der i hvert fald for Venstres vedkommende historisk har en rolle at spille omkring udbredelsen af ytringsfriheden, tale om den kommercielle ytringsfrihed – et fuldstændig våset begreb – som om det skulle være en del af den almindelige demokratiske ytringsfrihed. Det er for ringe.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Det, jeg er meget nervøs for i den her forbindelse, er faktisk, at SF er ved at få regeringen med på den her leg. Det ser ud til, at ministeren med det, der er fremkommet i dag i hvert fald, nu forbereder sig på, at der måske skal ske en opstramning på det her område.

Jeg vil godt sige, at vi da nu fik nogle klare holdninger, men jeg synes, at SF lige så godt kunne sige det helt klart her fra talerstolen: Man